

**UCHWAŁA NR XXVII/238/2021
RADY GMINY BLIZANÓW**

z dnia 26 marca 2021 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar
Przemocy w Rodzinie dla Gminy Blizanów na lata 2021-2023**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2020 r. poz. 218, ze zm.) Rada Gminy w Blizanowie uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Blizanów na lata 2021-2023, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Traci moc Uchwała Nr 23/173/16 Rady Gminy w Blizanowie dnia 15.listopada . 2016r r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Blizanów na lata 2017 - 2020.

§ 3. Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Blizanów.

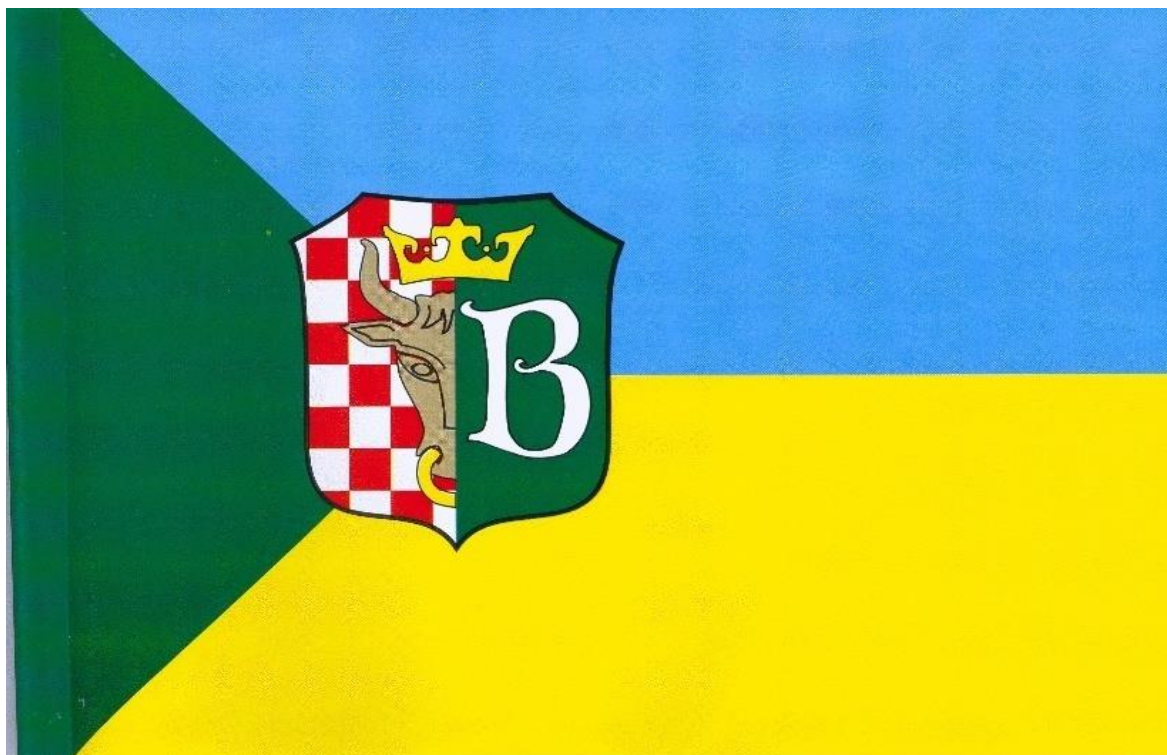
§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Jan Wojtyła

Załącznik
do Uchwały Nr XXVII/238 /2021
Rady Gminy w Blizanowie
z dnia 26 marca 2021

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE DLA GMINY BLIZANÓW NA LATA 2021 - 2023**

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnie występującym w naszym społeczeństwie. Niestety wciąż jeszcze pozostającym w „czterech ścianach domów”. Dotyka rodziny o różnym statusie społecznym. Nie tylko alkoholik jest sprawcą przemocy, coraz częściej to osoby dobrze wykształcone, majątne, zajmujące prestiżowe stanowiska, lubiane i szanowane przez innych zadają ból i cierpienie swoim najbliższym.

Z uwagi na dużą skalę występowania przemocy w rodzinie, jak również na jej dewastacyjny charakter w wymiarze jednostkowym jak i społecznym, przeciwdziałanie przemocy w rodzinie jest jednym z zadań polityki społecznej, realizowanym na różnych poziomach życia publicznego w Polsce.

System przeciwdziałania przemocy w Polsce określa Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, która m.in. wskazuje jednostkom samorządu terytorialnego oraz organom administracji rządowej zadania do realizacji, określa sposób postępowania z osobą doznającą przemocy w rodzinie oraz z jej sprawcą.

Ustawodawca w art. 6 ust. 2 oraz art. 9 wspomnianej ustawy wyznaczył gminom zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Stosownie do jej zapisów zadaniem gminy jest tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w ramach którego funkcjonuje zespół interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy, integrujący i koordynujący działalność na rzecz przeciwdziałania przemocy oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie

Przemoc rozumiana jest jako akt godzący w wolność osobistą jednostki i zmuszanie jej do zachowań niezgodnych z własnymi dążeniami .

Od 2005 roku posługujemy się definicją zawartą w Ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie według której przemoc w rodzinie to „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych lub innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”. Definicja ta jest rozszerzeniem definicji psychologicznej, którą posługiwaliśmy się przed uchwaleniem ww. ustawy, i która określała przemoc w rodzinie jako „zamierzone działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę siły lub władzy jednego z członków rodziny przeciwko pozostałym, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody”. Aby rozpoznać przemoc wobec najbliższych, należy zwrócić uwagę na jej kryteria, którymi są: intencjonalność, asymetria sił.

Intencjonalność – sprawcy przemocy zwykle zachowują się wobec swoich ofiar w sposób nieprzypadkowy i zamierzony. I chociaż – jak często podkreślają – ich celem nie jest wyrządzenie krzywdy najbliższym, to dążą do bezwzględnego podporządkowania ich sobie. Zamiarem osób stosujących przemoc jest sprawowanie pełnej kontroli nad tym, co robią bliscy i wyznaczenie granic, w jakich mogą oni funkcjonować w rodzinie poprzez określenie, co mogą robić, a czego im nie wolno. Sprawcy przemocy dają sobie prawo do tego, aby egzekwować narzucone przez siebie zasady życia w rodzinie, a każde naruszenie tych zasad

jest powodem do – ich zdaniem – słusznego ukarania „winnych” członków rodziny i poniesienia przez nich konsekwencji. Sprawcy przemocy mają pewność, że ich działanie jest w interesie bliskich im osób, że tylko oni wiedzą, co jest dobre dla członków ich rodziny i w związku z tym mają prawo decydowania o wszystkim, co dotyczy poszczególnych członków rodziny, np. sposobie ubierania się, diecie, porze posiłków, doborze znajomych i przyjaciół, wykonywanej pracy, sposobie wydawania pieniędzy itp.

Asymetria sił – oznacza sytuację, w której jedna z osób jest silniejsza, a druga słabsza. W potocznym rozumieniu dysproporcja sił wiąże się z różnicą sił fizycznych. Zwykle to mężczyźni są silniejsi i to oni częściej są sprawcami przemocy, a ofiarami są kobiety. Jednak w przypadku przemocy w rodzinie chodzi również o przewagę emocjonalną, intelektualną, ekonomiczną lub społeczną, które nie mają bezpośredniego związku z płcią. Im dłużej trwa przemoc w danej rodzinie, tym bardziej powiększa się nierównowaga pomiędzy sprawcą a ofiarą – zachowanie sprawcy wywołuje u ofiar szkody fizyczne (w wyniku agresji fizycznej, pobicia) i psychiczne, które mogą być konsekwencją przemocy emocjonalnej – deprecjonowania, poniżania, załamania wiary w sens wspólnego życia. Szkody mogą mieć również wymiar materialny i wiązać się np. z niszczeniem ważnych dla tych osób dokumentów, listów, przedmiotów i pamiątek.

Formy przemocy

Przemoc może przyjmować następujące formy:

Przemoc fizyczna – najbardziej widoczna, pozostawiająca ślady w postaci zadrapań, sińców, złamań itp. Najczęściej stosowane zachowania obejmują formy bardziej drastyczne, np. przypalanie, polewanie wrzątkiem. Warto pamiętać, że niektórzy sprawcy w krzywdzeniu fizycznym dochodzą do „perfekcji” – stosują takie sposoby fizycznej przemocy, które nie pozostawiają śladów.

Przemoc psychiczna – przejawia się w postaci gróźb, wyzwisk, ośmieszenia, upokarzania (często w obecności innych osób), szantażowania, izolowania od bliskich itp. Sprawca przemocy domaga się pełnego posłuszeństwa w obszarach funkcjonowania ofiary. „Przemoc psychiczna niesie za sobą stałe poczucie zagrożenia przemocą fizyczną, wytwarza atmosferę napięcia i niepewności w domu, co doprowadza do degradacji psychicznej oraz poniżenia ofiary”. Jest bardzo trudna do udowodnienia; brak widocznych śladów przemocy poddaje w wątpliwość prawdziwość tego, na co skarży się ofiara. Zwykle poprzedza agresję fizyczną, chociaż może też występować samodzielnie. Zaczyna się od zachowań, które najpierw są niezauważalne, drobne, a jeśli nawet zostaną dostrzeżone, są oceniane jako mniej poważne i mniej dotkliwe. Tymczasem skutki przemocy psychicznej są bardzo poważne i mogą powodować nieodwracalne zmiany w funkcjonowaniu ofiar.

Przemoc seksualna – definiowana jako zmuszanie do określonych zachowań i kontaktów seksualnych, gwałty, zmuszanie do oglądania filmów i zdjęć pornograficznych itp. Jest to najbardziej wstydliva dla ofiar forma przemocy, do której trudno się przyznać i o której trudno rozmawiać zarówno pokrzywdzonym, jak i przedstawicielom służb, które w takich przypadkach podejmują interwencje i udzielają pomocy.

Zaniedbanie – niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych członków rodziny, narażanie ich na głód, niedożywienie, brak opieki, obojętność, pozostawianie w niewłaściwych warunkach lokalowych i bytowych, chłód emocjonalny itp. Do niedawna

funkcjonowało przekonanie, że dotyczy głównie dzieci, ale coraz częściej ujawniane są przypadki dotyczące osób starych, chorych, niepełnosprawnych.

Przemoc materialna/ekonomiczna – odmawianie lub ograniczanie dostępu do wspólnych finansów, odbieranie zarobionych pieniędzy, ograniczanie i uniemożliwianie podjęcia pracy lub jej wykonywania, okradanie, niszczenie wartościowych przedmiotów itp. Bardzo rzadko sprawca stosuje wobec swojej ofiary jedną formę przemocy. Zwykle wykorzystuje różne jej formy, na przemian łącząc je tak, aby uzyskać pełną kontrolę nad ofiarą. Zachowanie sprawcy przemocy może wywołać u ofiar trwałe negatywne skutki i w efekcie doprowadzić do zniszczenia u niej pozytywnego obrazu samej siebie.

Cykle przemocy

Przemoc w rodzinie nie ma charakteru jednorazowego incydentu. Przechodzi przez trzy fazy powtarzającego się cyklu:

Faza narastania napięcia – między ofiarą a sprawcą pojawia się napięcie, coraz częściej pojawiają się kłótnie, spięcia. Sprawca jest coraz bardziej poirytowany, prowokuje awantury, stając się przy tym coraz bardziej agresywny. Ofiara próbuje naprawiać i ratować domową atmosferę – spełnia wszystkie oczekiwania osoby, która może ją skrzywdzić, stara się poprawić jej humor, wywiązuje się ze wszystkich swoich obowiązków najlepiej jak potrafi. Mimo to w relacji między nimi dominuje stres, frustracja, słaba komunikacja, napięcie. Są one tak silne, że stają się nie do wytrzymania i dochodzi do wybuchu – ostrej przemocy.

Faza wybuchu – czyli ostrej przemocy, która służy rozładowaniu negatywnych emocji (kłótnia, walka, pobicie, awantura). Zwykle agresję sprawcy wywołuje drobne wydarzenie, w wyniku którego staje się on bardzo gwałtowny i wpada w szał. Po akcie przemocy ofiara jest w szoku, jest przerażona i nie może uwierzyć w to, co się wydarzyło. Zwykle wtedy wzywa policję, poszukuje pomocy, podejmuje decyzję o opuszczeniu domu, o uruchomieniu sprawy karnej lub rozwodowej.

Faza miodowego miesiąca – po wyładowaniu złości sprawca dostrzega, że posunął się za daleko i w związku z tym przeprosza, obiecuje, że nigdy więcej to się nie powtórzy, okazuje skruchę, przynosi kwiaty. Jeśli wydarzyło się to po raz pierwszy, jest szczerze przerażony swoim zachowaniem, czuje się winny i żałuje tego, co zrobił. Czasem większy niepokój budzi w nim zachowanie partnerki – osoby, którą skrzywdził, a która podjęła zdecydowane kroki przeciwko niemu. Obawia się sankcji prawnych, konsekwencji emocjonalnych reakcji rodziny, sąsiadów. Próbuje się tłumaczyć, usprawiedliwiać, obiecuje poprawę, stara się naprawić szkody, które wyrządził, zachowuje się tak jak na początku ich znajomości lub zaraz po ślubie. Ofiara zaczyna wierzyć, że „wszystko będzie dobrze”, że sprawca przemocy zmienił się, jednak po pewnym czasie pomiędzy nią a sprawcą znowu pojawia się napięcie. Fazy następują kolejno po sobie, a w miarę upływu czasu przemoc w każdej kolejnej fazie wybuchu jest coraz bardziej ostra i brutalna. Szczególnie niebezpieczna dla ofiar (z punktu widzenia osoby udzielającej pomocy) jest faza miodowego miesiąca. Pozwala zapomnieć o przeżytych koszmarze i uwierzyć, że nastąpią stałe zmiany w zachowaniu partnera. Wtedy też ofiary przemocy wycofują się.

Rodzaje przemocy

Kiedy mówi się o przemocy w rodzinie, dzieli się ją również na dwa rodzaje: gorącą i chłodną.

Przemoc gorąca jest głośna, pełna krzyków, agresji fizycznej i słownej. Związana jest z pękaniem wewnętrznych zahamowań emocjonalnych sprawcy i uruchamianiem agresji. Przyczyną wybuchu mogą być czynniki zupełnie nie związane z sytuacją domową (np. awaria samochodu, kłótnia z kolegą, krytyka szefa w pracy). Po przyjeździe do domu, osoba stosująca przemoc odreagowuje złość na starych i chorych rodzicach, niepełnosprawnej żonie lub dziecku. Wystarczy drobiazg, aby doszło do wybuchu, aby sprawca przemocy wpadł w furję, w poczuciu złości i wściekłości pragnął skrzywdzić swoje ofiary i wywołać u nich cierpienie. Doraźnie sprawca przemocy jest w stanie przeżywać poczucie winy i podejmować próby naprawienia szkód, jednak generalnie czuje się bezkarny.

Przemoc chłodna przypomina realizację scenariusza, który szczegółowo zaplanował i przygotował sprawca przemocy. Nie ma tu gwałtownych emocji –Z procesu pomagania – przestają uczestniczyć w terapii, wycofują skargi składane do policji, nie chcą zeznawać przeciwko partnerowi, który je krzywdził. Mimo to cykl przemocy coraz częściej się powtarza, coraz drobniejsza przyczyna staje się pretekstem do wybuchu. Sprawca czuje się coraz bardziej bezkarny, a ofiara – bezradna.

Nic nie usprawiedliwia krzywdzenia innych osób. Takie przekonanie daje osobom stosującym przemoc pewność, że są zwolnieni z odpowiedzialności za własne zachowania.

Usprawiedliwianie agresji i przemocy, którą stosuje sprawca przemocy, może sprzyjać jego kolejnym i bardziej intensywnym zachowaniom. Trzeba podkreślić, że za stosowanie przemocy zawsze odpowiada sprawca, a nie ofiara.

Z punktu widzenia prawa przemoc w rodzinie to przestępstwo, którego odmiany określone są w różnych kodeksach i odpowiednio karane. Najczęściej stosowany artykuł 207 kodeksu karnego dotyczy znęcania się fizycznego lub moralnego nad członkiem rodziny i przewiduje karę pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat.

Perspektywa moralna pokazuje, że dokonywanie przemocy to krzywdzenie słabszego i jest złem moralnym. Sprawca powinien podlegać sankcjom własnego sumienia i potępieniu ze strony innych ludzi. Moralna ocena przemocy powinna powstrzymywać sprawców i motywować świadków do pomagania.

Psychologiczne spojrzenie na przemoc domową zwraca uwagę na cierpienie i bezradność ofiary, odsłania mechanizmy wewnętrzne i sytuacyjne sterujące przemocą oraz złożone procesy interakcji między sprawcą i ofiarą. Psychologiczne zrozumienie przemocy odgrywa podstawową rolę przy pomaganiu ofiarom w wyzwaniu się od przemocy i w naprawianiu szkód, jakie poczyniła w ich życiu.

Z perspektywy społecznej widać czynniki zawarte w obyczajach i postawach, które mogą sprzyjać przemocy lub ją usprawiedliwiać. Z drugiej strony w przeciwdziałanie przemocy mogą angażować się znaczące siły społeczne i wywierać wpływ na stan spraw publicznych. Osobom postronnym trudno jest uwierzyć, że ktoś może być krzywdzony bez istotnego powodu. Myślą „przecież gdyby z nią nim (ofiara) było wszystko w porządku, nie byłaby/byłby tak traktowany. Gdyby się lepiej starała/starał, to na pewno byłoby inaczej”. Tymczasem osoby krzywdzone przez najbliższych robią wszystko, aby uniknąć przemocy: postępują tak, jak życzy sobie sprawca, zajmują się domem i dziećmi, ograniczają kontakty z

rodziną i przyjaciółmi. Jednak sprawca zawsze znajdzie pretekst i uzasadnienie dla swoich agresywnych zachowań.

Diagnoza jest wyrazem komplementarnego i zintegrowanego planowania społecznego, którego celem jest identyfikacja i ukazanie problemów społecznych, w tym przede wszystkim problemów zjawiska przemocy, oraz podjęcie próby wskazania metod ich rozwiązania, zgodnie z możliwościami, jakie wynikają z zadań nałożonych na samorząd.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nakłada na samorząd obowiązek opracowania i realizacji programu dążącego do zmniejszenia skali zjawiska przemocy w rodzinie oraz zwiększenia skuteczności udzielanej pomocy osobom jej doświadczającym.

Odpowiednio przygotowane i wdrażane działania powinny doprowadzić do rozwiązania kluczowych problemów związanych z przemocą .

Najistotniejszym elementem jest rzetelne rozpoznanie skali problemu. Diagnoza jest, zatem punktem wyjścia i podstawą do planowania i podejmowania działań. Poszukiwanie skutecznych możliwości rozwiązywania problemów społecznych musi uwzględniać fakt, że problemy te zazwyczaj nie występują pojedynczo, a wystąpienie jednego problemu implikuje szereg innych. Dlatego przystępując do planowania sposobów rozwiązywania problemów społecznych konieczne jest uwzględnienie wielokierunkowego i kompleksowego oddziaływania nie tylko na skutki wystąpienia danych problemów, a przede wszystkim na źródło ich wystąpienia.

Kluczowym zadaniem jest więc stworzenie możliwości współpracy pomiędzy różnymi podmiotami działającymi w obszarze polityki społecznej. Realizacja powyższych oczekiwań w tym zakresie wymaga podejmowania wieloaspektowych i wielokierunkowych działań strategicznych, a zwłaszcza: uprzedzających, czyli diagnozujących, informujących i edukacyjnych kierowanych do ogółu mieszkańców , w tym także do osób zajmujących się zawodowo pomaganiem osobom potrzebującym. Problem przemocy w rodzinie dotyka osób różnej płci i wieku, pochodzących ze wszystkich warstw społecznych. Wystąpienie przemocy zaburza funkcjonowanie systemu rodzinnego, naruszając tym samym podstawowe prawa człowieka, niszcząc poczucie jego godności, szacunku i zaufania. Przywrócenie prawidłowego funkcjonowania wymaga podjęcia oddziaływań wobec wszystkich członków tej rodziny, a więc zarówno wobec osób doznających przemocy jak również osób stosujących przemoc.

Społeczne przyzwolenie na przemoc w rodzinie i bezkarność sprzyja osobom ją stosującym, uniemożliwiając świadkom tych aktów właściwe rozpoznanie i reagowanie na zaistniałą sytuację. Istotne jest więc uświadomienie społeczeństwu istniejących mechanizmów psychologicznych sprzyjających utrzymaniu się przemocy oraz zwalczenie istniejących stereotypów.

Należy przy tym pamiętać, że zwiększona liczba ujawnianych przypadków przemocy w rodzinie świadczy o poszerzeniu wiedzy na temat tego zjawiska. A każdy zgłoszony przypadek przemocy w rodzinie to odpowiedź społeczeństwa na brak przyzwolenia na to zjawisko, to świadomość, że przemoc w rodzinie jest przestępstwem.

Przeciwdziałać zjawisku przemocy można poprzez podejmowanie działań o charakterze interdyscyplinarnym, które poprzez kompleksowe, wielowymiarowe udzielanie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, koordynację działań podmiotów działających w

tym zakresie zwiększając jej skuteczność oraz umożliwiając wzajemne uczenie się, dzielenie wiedzą i doświadczeniami. Zbadanie zjawiska przemocy jest dość trudne. Często bowiem osoby doznające przemocy nie przyznają się do tego, co może być spowodowane, między innymi, racjonalizacją, usprawiedliwianiem sprawców, obwinianiem siebie. Przemoc, zarówno ta fizyczna, jak i psychiczna, jest zjawiskiem dość powszechnym w polskiej społeczności.

Jedną z podstawowych zasad pracy w zakresie przeciwdziałania przemocy mówi, iż za przemoc odpowiedzialny jest sprawca, niezależnie od tego, co uczyniła bądź czego nie uczyniła osoba krzywdzona. Nasza pomoc będzie zawsze uzależniona od sytuacji, w jakiej znajduje się osoba krzywdzona. Aby dobrze poznać jej potrzeby trzeba sprawdzić i zdiagnozować sytuację przemocy w konkretnej rodzinie. Zebranie informacji i diagnoza rozpoczynają się już na etapie interwencji. Jednakże proces diagnozy może też być rozłożony w czasie. Często będziemy pytać i słuchać o bardzo trudnych wydarzeniach z życia osoby krzywdzonej. Pytamy m.in. o rodzaj przemocy, jej częstotliwość. To normalne, że zanim nam o nich opowie będzie chciała sprawdzić czy może nam zaufać. Nie naciskamy nie dopytujemy o rzeczy o których osoba krzywdzona nie chce mówić. Diagnoza pomoże nam rozpoznać potrzeby osób, bez zaspokojenia których możemy nie móc uruchomić procesu zmian. W pierwszej kolejności sprawdzamy sytuację przemocy. Pytamy m.in. o rodzaj przemocy, częstotliwość incydentów przemocowych, okres od kiedy przemoc się pojawiła, pierwszy incydent, najbardziej zagrażający, typowy oraz ostatni incydent. Diagnozujemy także stan psychofizyczny ofiary, sprawdzamy, jakie ponosi konsekwencje przemocy oraz czy jest ich świadoma. Pytamy m.in. o bezsenność, trudności z zasypianiem, obniżony nastrój, poczucie bezradności obojętności osłabienie kłopoty z koncentracją apatię. Często przy diagnozie skupiamy się na deficytach, na tym czego tej osobie brakuje. Pamiętajmy jednak, że trzeba odkrywać także zasoby, przy okazji dowartościowując osobę i budując jej potencjał. Pytamy także o dotychczasowe sposoby radzenia sobie, o to kto wie o sytuacji przemocy. Pomoże nam to ocenić nie tylko siły ofiary, ale także określić, jakie podejmowane działania okazały się skuteczne w jej przypadku oraz umożliwi odnalezienie ewentualnego źródła wsparcia, czyli osób, do których potencjalnie można się zwrócić po pomoc. Na osobach pomagających stoi przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa ofiarom przemocy.

Przemoc w rodzinie przez wiele lat była marginalizowana, a konkretne działania miały jedynie na celu odizolowanie ofiary od sprawcy. Współczesna praca wymaga podejmowania kompleksowych działań skierowanych do ofiar przemocy w rodzinie, ich pozostałych członków, jak również do samych agresorów. Jednym z największych wyzwań, jakie stają przed pracownikiem socjalnym, jest program pomocy ofiarom przemocy w rodzinie oraz organizacji platformy współpracy pracowników innych służb wspierających, współpracujących w ramach zespołów interdyscyplinarnych.

Bez względu na stopień destrukcji wywołanej przemocą oraz czasu podejmowanych działań wspierających, każdy tę pomoc oferujący winien pamiętać o kilku zasadach, które winny przyświecać wszystkim poczynaniom. Są to m.in.: podejście indywidualne, bezwarunkowa akceptacja danej osoby (ofiary, sprawcy), możliwa wszechstronna pomoc wsparta zasobami

własnymi ofiary (sprawcy); wreszcie stosowanie zasady obiektywizmu, z poszanowaniem godności osoby na czele.

Znowelizowana w 2010 roku ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zakłada, że zadania realizowane w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie realizowane są przez organy administracji rządowej i samorządowej, na zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej oraz innych ustawach współbrzmiących. Poszczególne gminy w ramach zadań własnych zobligowane są do współpracy z organizacjami pozarządowymi i związkami wyznaniowymi w tworzeniu zespołów interdyscyplinarnych na rzecz ograniczenia i przeciwdziałania przemocy w rodzinach. Ustawa ta określa, że podejmowanie interwencji w środowisku ofiary przemocy odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty”, która jest narzędziem realizowanym w związku z podejrzeniem stosowania przemocy w rodzinie.

Mogą je podejmować:

- jednostki pomocy społecznej,
- gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych,
- policji,
- jednostek organizacyjnych oświaty,
- jednostki organizacyjne ochrony zdrowia

Aby współpraca mogła przebiegać efektywnie, pożądane jest, aby przedstawiciele różnych podmiotów znali kompetencje osób i instytucji, z którymi będą wspólnie rozwiązywać problemy. Powinny wiedzieć, jakie działania podejmować i w jakim zakresie mogą się uzupełniać

Zespół Interdyscyplinarny Gminy Blizanów działa na podstawie przepisów szczególnych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym na podstawie:

1. Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218, z późn zm.);
2. Uchwały Rady Gminy w Blizanowie w sprawie ustalenia gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie ;
3. Uchwały Nr XIII/120/2019 z dnia 28. listopada 2019r Rady Gminy Blizanów roku w sprawie trybu i sposobu powoływania i dowoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania
4. Zarządzenia Nr 24/2011 z dnia 09 03. 2011r Wójta Gminy Blizanów w sprawie powołania zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Gminie Blizanów.

Celem działania Zespołu jest koordynowanie systemu przeciwdziałania przemocy domowej na najniższym szczeblu samorządu terytorialnego – w obszarze gminy. Zespół to grupa ludzi, specjalistów z różnych dziedzin, zajmująca się rozwiązaniem konkretnego problemu przy wykorzystaniu zasobów będących w dyspozycji każdego z członków takiego Zespołu. Jego funkcjonowanie określone jest w drodze porozumień zawartych między gminą a podmiotami niosącymi pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie. Skład zespołu to przedstawiciele:

- jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
- gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych,

- Policji,
- oświaty,
- ochrony zdrowia,
- zdrowia psychicznego
- prokuratury

Zadania zespołu interdyscyplinarnego:

- integrowanie i koordynowanie działań w/w podmiotów,
- diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym,
- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Cele Zespołu realizowane są poprzez:

Ocenę sytuacji problemowej osoby indywidualnej, rodziny, grup problemowych lub środowiska znajdujących się w sytuacji kryzysowej i wypracowanie sposobu postępowania, który będzie miał na celu przywrócenie integralności rodziny, bądź środowiska oraz możliwości realizowania ich funkcji, oraz podejmowanie działań w tym celu przewidzianych przepisami prawa.

b) Udzielanie pomocy, a w zależności od potrzeb poradnictwa socjalnego, prawnego, psychologicznego osobom, rodzinom, grupom problemowym i środowisku, które mają trudności lub wykazują potrzebę wsparcia w rozwiązywaniu swoich problemów.

c) Podejmowanie interwencji w przypadku przemocy domowej i uruchamianie procedur mających na celu jej powstrzymanie.

d) Udzielanie pomocy dzieciom doświadczającym i będących świadkami i przemocy w rodzinie.

e) Podejmowanie wspólnych działań w ramach procedury „Niebieska karta”.

Posiedzenia Zespołu odbywają się cyklicznie.

Obsługę administracyjno-techniczną zapewnia Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Blizanowie gdzie można nawiązać kontakt z przewodniczącym Zespołu.

Procedura „Niebieskie Karty”

Procedura obejmuje ogół czynności podejmowanych przez Zespół Interdyscyplinarny i realizowana jest przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie.

Interdyscyplinarne podejście do realizacji procedury „Niebieskie Karty” ma na celu zintensyfikowanie działań wszystkich służb na rzecz poprawy sytuacji osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Wspólne opracowanie, przy udziale osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, indywidualnego planu pomocy nie będzie doprowadzało do sytuacji, gdy osobą tą zajmowało się odrębnie kilka instytucji, co w

konsekwencji niekiedy skutkowało zniechęceniem, biernością i zmęczeniem osoby doznającej przemocy.

1. Podjęcie jej nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie.
2. Podjęcie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”.

Wszczęcie procedury

Procedurę wszczyna się poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta– A” przez przedstawiciela jednej z instytucji wymienionych w art. 9d ust. 2 ustawy, który w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych, powziął informację o podejrzeniu stosowania przemocy w rodzinie albo w wyniku zgłoszenia dokonanego przez członka rodziny lub przez osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie. Wypełnienie formularza powinno nastąpić:

- a) w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie
- b) w przypadku braku takiej możliwości (z uwagi na nieobecność tej osoby, stan jej zdrowia lub ze względu na zagrożenie jej życia lub zdrowia), wypełnienie formularza następuje niezwłocznie po nawiązaniu bezpośredniego kontaktu z tą osobą lub po ustaniu przyczyny uniemożliwiającej jego wypełnienie
- c) w przypadku, gdy nawiązanie kontaktu z tą osobą jest niewykonalne, wówczas wypełnienie przedmiotowego formularza następuje bez udziału tej osoby.

Formularz „Niebieskie Karty” -A wypełnia:

Pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej w miejscu pobytu osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie lub podczas rozmowy w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej,

Przedstawiciel Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych podczas rozmowy w siedzibie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych,

Przedstawiciel Policji w trakcie przeprowadzania interwencji domowej lub podczas rozmowy w siedzibie jednostki Policji,

Przedstawiciel Oświaty podczas rozmowy w placówce oświatowej lub w miejscu pobytu osoby dotkniętej przemocą w rodzinie,

Przedstawiciel Ochrony Zdrowia w przypadku zgłoszenia pacjenta, co do którego istnieje podejrzenie, że jest dotknięty przemocą,

Formularz Niebieskiej Karty C i D sporządza członek Zespołu Interdyscyplinarnego którym jest pracownik socjalny

W skład Zespołu Interdyscyplinarnego w Blizanowie wchodzi przedstawiciele:

1. jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
2. Policji,
3. Oświaty,
4. ochrony zdrowia,
5. prokurator,
6. psycholog
7. GKRPA

Siedziba Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie mieści się w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Blizanowie .

Wymienione działania prowadzone są w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty”,

Prace Zespołu Interdyscyplinarnego realizowane są w ramach obowiązków służbowych i zawodowych. Dokumentacja pracy zespołu nie jest jawna i nie podlega udostępnieniu osobom trzecim.

W związku z tym, że realizacja poprzedniego programu dobiegła końca wraz z końcem 2020 roku konieczne stało się opracowanie nowego programu na lata 2021-2023.

Cele, działania i zadania Programu będą podlegać ewaluacji i odpowiadać na potrzeby mieszkańców Gminy Blizanów, w zakresie przeciwdziałania występowania zjawiska przemocy

w rodzinie. Program stanowi naturalną kontynuację działań podejmowanych w ramach Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w latach 2017 - 2020 Program ma istotne znaczenie dla realizacji celów polityki społecznej w skali lokalnej.

Program zakłada podejmowanie działań chroniących ofiary przemocy, jak też edukację osób stosujących przemoc przez służby i instytucje publiczne oraz organizacje pozarządowe.

Cele, zadania

Programu, a także jego źródła finansowania zostały sformułowane na poziomie ogólnym, umożliwiającym ich rozwinięcie i uszczegółowienie, adekwatne do aktualnych potrzeb lokalnych. Zakładając, że niniejszy Program będzie stanowił wspólny plan działań instytucji i organizacji zobowiązanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, wówczas przyczyni się on do usprawnienia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy oraz ograniczenia zjawiska przemocy a tym samym poprawy kondycji rodzin z naszej gminy.

III. Podstawy prawne programu

Kompleksowość i interdyscyplinarność działań w ramach systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie wymaga odwołania się do m.in. następujących aktów prawnych:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218, . ze zm.),
- Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019r. poz. 2277ze zm.),

- Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876),
- Uchwała nr 76 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014r. w sprawie Krajowego Programu przeciwdziałania przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 (Monitor Polski z 2014 r. poz. 445),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011r. Nr 209 poz.1245),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 poz. 821).

IV. Diagnoza problemu przemocy w rodzinie na terenie Gminy Blizanów

Diagnoza problemu przemocy obejmuje dane uzyskane od podmiotów zaangażowanych w prace z rodzinami z problemem przemocy w latach 2021 - 2023 Skala zjawiska oraz działania poszczególnych służb pozwolą poznać powszechność problemu gminny w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Gminę Blizanów zamieszkuje 10021 osób (stan na koniec 2020 r)Z danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Blizanowie wynika, że przemoc w rodzinie jest tematem jeszcze zamkniętym w naszej gminie, który rzadko kiedy wychodzi poza rodzinę.

W latach obejmujących poprzedni program tj 2017- 2020 do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego wpłynęło 47 „Niebieskich Kart” założonych przez Policję, - przez OPS, „Niebieskie Karty ” stanowią narzędzie do rozpoznawania przemocy.

Analiza SWOT:

Opracowana diagnoza problemu przemocy w rodzinie, a także potrzeby i oczekiwania zgłaszane przez osoby działające w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie umożliwiły sporządzenie analizy SWOT , która określa mocne i słabe strony, a także szanse i zagrożenia systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Gminie Blizanów.

Mocne strony:

- a) sprawny system pomocy społecznej;
- b) funkcjonowanie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy i ochronie ofiar przemocy w rodzinie,
- c) zabezpieczenie w budżecie gminy środków finansowych na realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- d) współpraca służb działających na rzecz rodzin.

Słabe strony:

- a) niewystarczające zaangażowanie klientów w rozwiązywanie własnych problemów
- b) zjawisko silnie zakorzenione w obyczajowości;
- c) brak integracji działań wszystkich instytucji;

- d) brak fachowej pomocy psychologa;
- e) brak zainteresowania programami korekcyjno- edukacyjnymi dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Szanse:

- a) wzrost świadomości społecznej dotyczącej przemocy w rodzinie
- b) stale kształcąca się kadra służb działających na rzecz rodzin
- c) zatrudnienie psychologa
- d) wypracowanie procedur współpracy i przepływu informacji między instytucjami i podmiotami
- e) wypracowanie procedur identyfikowania rodzin dysfunkcyjnych

Zagrożenia:

- a) bezradność i bierność rodzin w rozwiązywaniu własnych problemów
- b) zatracanie rodzinnych wartości
- c) degradacja relacji rodzinnych
- d) brak gwarancji bezpieczeństwa osób doświadczających przemocy
- e) poczucie bezkarności u osób stosujących przemoc

VI. Adresaci programu:

Program przeznaczony jest dla mieszkańców Gminy Blizanów a w szczególności:

- rodzin i osób dotkniętych zjawiskiem przemocy
- rodzin i osób zagrożonych zjawiskiem przemocy
- osób stosujących przemoc
- świadków przemocy
- realizatorów Programu działających w ramach tworzonego Gminnego Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

VII. Cel główny Programu:

Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Cele szczegółowe:

1. Podniesienie świadomości społeczności lokalnej na temat zjawiska przemocy w rodzinie, poprzez: edukację społeczną, profilaktykę i promocję na temat zjawiska przemocy w rodzinie.

Działania:

- promowanie treści profilaktycznych na temat zjawiska przemocy w rodzinie, ze szczególnym uwzględnieniem przemocy wobec dzieci, osób starszych i niepełnosprawnych(oświata, pomoc społeczna, służba zdrowia, GKRPA).
- realizacja programów profilaktycznych, nauki zastępowania agresji, pogadank dla

dzieci, młodzieży i dorosłych (policja i oświata).

- promowanie wartości rodzinnych i wychowania bez przemocy poprzez różne formy psycho- edukacyjne dla rodziców (oświata).
- dystrybucja materiałów informacyjno - edukacyjnych (policja, oświata, pomoc społeczna, służba zdrowia, GKRPA).

Czas realizacji – czas trwania programu.

2. Zapewnienie rodzinom kompleksowej pomocy w których występuje zjawisko przemocy w rodzinie.

Działania:

- udzielanie profesjonalnej pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą ze szczególnym uwzględnieniem osób starszych i niepełnosprawnych oraz świadkom przemocy;
- udzielanie kompleksowych informacji o możliwości uzyskania pomocy medycznej, prawnej, socjalnej, pedagogicznej, psychologicznej (policja, oświata, służba zdrowia, pomoc społeczna, GKRPA);
- wsparcie materialne (pomoc społeczna);
- praca socjalna (pomoc społeczna);
- interwencja kryzysowa świadczona ambulatoryjnie i środowiskowo, szczególnie w środowiskach osób starszych i niepełnosprawnych, których stan zdrowia ogranicza możliwości korzystania z pomocy ambulatoryjnej (służba zdrowia);
- realizacja procedury „Niebieskiej Karty” (policja, oświata, służba zdrowia, pomoc społeczna, GKRPA);
- kierowanie osób stosujących przemoc w rodzinie do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych (pomoc społeczna, Zespół Interdyscyplinarny).

Czas realizacji – czas trwania programu.

3. Podnoszenie poziomu kompetencji przedstawicieli podmiotów zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Działania:

- udział w szkoleniach z zakresu przemocy w rodzinie, realizacji procedury „Niebieskiej Karty” czy interwencji kryzysowej, w celu podniesienia umiejętności pracy z osobami dotkniętymi problemem przemocy (członkowie Grup Roboczych, Zespołu Interdyscyplinarnego);
- korzystanie z pomocy psychologicznej czy superwizji dla osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie celem skutecznego radzenia sobie ze stresem (członkowie Grup Roboczych i Zespołu Interdyscyplinarnego);
- dialog społeczny pomiędzy instytucjami zaangażowanymi w przeciwdziałania przemocy w rodzinie – systematyczne spotkania członków Zespołu Interdyscyplinarnego, wymiana doświadczeń i spostrzeżeń (członkowie Zespołu interdyscyplinarnego i Grup Roboczych).

Czas realizacji - czas trwania programu.

VIII. Realizatorzy Programu.

Przedstawiony Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Blizanów na lata 2021-2023 obejmuje Gminę Blizanów, na terenie której działają:

1. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Blizanowie
2. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych;
3. Placówki Opieki Zdrowotnej;
4. Placówki Oświatowe;
5. Komisariat Policji w Stawiszynie oddział w Blizanowie
6. Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Blizanowie;
7. Punkt Konsultacyjny dla Rodzin z Problemem Alkoholowym w Blizanowie

8. Prokuratura Rejonowa w Kaliszu.

IX. Czynniki gwarantujące właściwą realizację Programu.

1. współpraca z samorządem Gminy ;
2. diagnoza środowiska lokalnego;
3. współpraca służb i instytucji z terenu Gminy Blizanów oraz poza nią;
4. otwartość na współpracę specjalistów z różnych dziedzin;
5. dążenie do zmiany obecnej sytuacji rodzin dotkniętych przemocą.

X. Zakładane efekty realizacji Programu.

Zakładamy, iż realizacja programu przyczyni się do:

- zwiększenie poziomu wiedzy społeczności lokalnej na temat zjawiska przemocy domowej,
- zmiany postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie,
- lepsza ochrona ofiar przemocy poprzez wsparcie prawne i psychologiczne.
- zwiększenia zaangażowania społeczności lokalnej w sprawy przeciwdziałania przemocy,
- spadek liczby aktów przemocy w rodzinie.

XI. Monitoring i ewaluacja Programu.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2023 dla Gminy Blizanów zarządzany i monitorowany będzie przez Zespół Interdyscyplinarny.

Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość, która

dotyczyć będzie danych uzyskanych w ciągu każdego roku realizacji Programu.

Ewaluacja pozwoli na dostosowanie form wsparcia do potrzeb i problemów istniejących w Gminie Blizanów oraz zwiększenie dostępności działań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Ewaluację Programu prowadzić będzie Zespół Interdyscyplinarny we współpracy z wszystkimi instytucjami realizującymi Program.

Wskaźnikami ewaluacji będą:

- liczba interwencji domowych, w tym z powodu przemocy w rodzinie,
- liczba pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej,
- liczba sprawców przemocy domowej,
- liczba sprawców przemocy domowej pod wpływem alkoholu,
- liczba wszczętych procedur „Niebieskiej Karty”.
-

XII. Finansowanie programu.

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz ochronie ofiar przemocy w rodzinie są środki finansowe z budżetu gminy.

XIII. Podsumowanie.

Trudno jest jednoznacznie sprawdzić, jak często i kto jest ofiarą przemocy. Ofiary nie chcą rozmawiać na ten temat. Często problem zostaje w czterech ścianach w „zacisku ogniska domowego”, które staje się piekłem.

Przemoc w rodzinie to zjawisko, które nigdy nie powinno mieć miejsca. Nikt nie ma prawa naruszać praw i dóbr osobistych człowieka, powodować cierpienia. Niestety przemoc w rodzinie występuje od zawsze i nigdy całkowicie nie zniknie. Nie oznacza to jednak, że nie należy podejmować działań mających na celu zmniejszenie skali zjawiska przemocy. Wręcz przeciwnie. Trzeba każdego dnia podejmować wysiłek ukierunkowany na zapobieganie temu zjawisku i udzielać wsparcia tym, którym nie udało się tych przykrych doświadczeń uniknąć.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Blizanów pozwoli na dążenie do osiągnięcia wytyczonych celów. Jego celem jest pobudzenie do aktywności instytucji i organizacji działających w obszarze pomocy społecznej oraz rozwoju społecznego Gminy Blizanów.

Osiągnięcie zawartych w Programie celów, umożliwi dobra współpraca jednostek i podmiotów działających na rzecz osób i rodzin dotkniętych przemocą.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie nie jest dokumentem zamkniętym i będzie podlegał modyfikacjom w zależności od pojawiających się nowych potrzeb i możliwości.

UZASADNIENIE

do UCHWAŁY NR XXVII/238/2021

RADY Gminy w Blizanowie

z dnia 26 marca 2021 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Blizanów na lata 2021-2023.

Potrzeba podejmowania działań zapobiegających przemocy w rodzinie wynika z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 ze zm.). Niniejsza ustawa określa zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej oraz zasady postępowania wobec osób dotkniętych przemocą w rodzinie i osób ją stosujących. Zgodnie z art. 6 pkt 2 przytoczonej wyżej ustawy, na gminie ciąży obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, między innymi poprzez opracowanie i realizację gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Program określa wachlarz zaplanowanych działań, których celem będzie zmniejszenie skali zjawiska przemocy oraz stworzenie jednolitego i profesjonalnego systemu pomocy dla osób zagrożonych lub uwięzionych w zjawisko przemocy domowej, angażuje wiele służb, instytucji, organizacji do odpowiedzialności za ich realizację. Wobec powyższego przyjęcie uchwały jest zasadne.

Przewodniczący Rady Gminy

Jan Wojtyła